

Fotó: Varga Ildikó

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás:

Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás:

Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák:

Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,
előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Faluház:

Tel.: 22/594-368

Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Orvosi rendelő, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/594-072,

dr. Goda Lajos háziorvos

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.00–12.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta:

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig, tel.: 22/594-049

Orvosi ügyelet:

Az orvosi ügyeleket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 22/311-104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétfőjét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517, Makai Kinga védőnő

Szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen)

11.00–13.00 (önállóan)

17.00–19.00 (kizárólag telefonos egyeztetés alapján)

Gyógyszertár, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Könyvtár:

Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Közzétett megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664, Gáfor János

Felcsút Polgárőrség: tel.: 70/509-5637

Esély Gyermekjóléti Alapítvány:

Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta huszonnégy oldalon, **800 példányban**. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző

Kiadja: Felcsút Község Önkormányzata

Hirdetésfelvétel: penztar@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu

Terjesztési észrevételek: muszak@felcsut.hu

Felcsúti Hírlap

2019. október
VIII. évf., 10. szám (86.)

„Szabadon eresztve”

Arcok, mozzanatok, pillanatok a szüreti felvonulásból

EMLÉKEZÉS

*Arad, a magyar Golgota
En hiszek apámban*

Őszi séta az arborétumban

Varga Ildikó képriportja

„Nem számít semmi, csak az, amit megélsz”

Találkozás a háborús övezeteket megjárt Kiss József biztonsági szakértővel

Címlapfotó:
Varga Ildikó

Felcsúti Hírlap

3 Élni hív az élet

Szirtakival köszöntöttük nagymamáinkat és nagypapáinkat

4 Emlékezés

Árad, a magyar Golgota
Én hiszek apámban

6 „Nem számít semmi, csak az, amit megélsz”

Találkozás a háborús övezeteket megjárt Kiss József biztonsági szakértővel

Mozambik, Egyiptom, Bosznia-Hercegovina, Koszovó, Ukrajna – íme azon különleges rendőri-katonai missziók helyszínei, amelyeken az immár tizenöt éve Felcsúton élő Kiss József mozgalmas életpályája során békefenntartóként és tűzszünet-megfigyelőként részt vett. Tanítóból lett rendőr, majd biztonsági szakértő, s korántsem veszélytelen küldetesei alkalmával bejárta szinte az egész világot. Kínából tért haza nemrég, s lapunk olvasóinak nem csupán nem mindennapi kalandjairól mesélt, de arról is: mi az, amit a háborús övezetekben láttak magáról az életről tanítottak neki.

8 „Mi történik velem?”

A kozmetikus válaszol a kamaszkor küszöbére érő fiatalok kérdéseire

9 „Szabadon eresztve”

Árcok, mozdulatok, pillanatok a szüreti felvonulásból

„Közhírré tétetik, hogy ma este újból leszen szabadon eresztve a szüreti multság – hirdeti egy jóvágású fiatalember, amint annak idején a közfigyelemre érdemes tudnivalókat a kisbíró kidobolta. – Felejtünk bút, gondot, átkot! Ifjak, szép leányok, kezdjétek a táncot!” S felhívásának elsőszoara eleget téve az ifjak és szép leányok már kezdik is a táncot. Először a legkisebbek járják körtáncukat, majd a nagyobbak már párban ropják, következnek aztán a „legnagyobbak”, a Füttyölös táncscsoport

táncos lábú. Október 12-én, kora délután, őszi napsütésben tartott szüreti felvonulást községünkben az Endresz György Általános Iskola közössége.

12 Őszi séta az arborétumban

Varga Ildikó képriortja

14 A legjobbak között

Jó minősítést kapott a Kastély Óvoda és Bölcsőde konyhája

15 Közlemény

16 „A művészetben egyesültünk”

Látogatás képtárunkban és Kokas Ignác alkotói világában a művész feleségének kalauzolásával

Meghatódva szemléli a képtárunk falain függő alkotásokat, férje keze munkáit, amelyek nemrég még otthonát díszítették. Odalép az egyik képhez, aztán a másikhoz, s mindegyikről elmesél valamit, amit talán egyedül csak ő tud. Meséi közepette megelevenedik az alkotó, felsejlenek művészetének titkai, s kirajzolódnak a művészfeleség lelkének finom vonalai. Kokas Ignác alkotásai között a festőművész özvegye, Kósa Judit kalauzol.

18 Kert

Felkészülés a teletetésre

19 Konyha

Zöldborsókrémes tortilla

20 Harangszó

Istenkeresők
Határtalanná táguló szeretet

22 Mozaik

Élni hív az élet

Szirtakival köszöntöttük nagymamáinkat és nagypapáinkat

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

„Hallgasd meg, mit suttog az élet, / élni hív újra meg újra téged. / Ne nézz vissza a sáros útra, / legyen előtted minden tiszta. / Emeld fel fejed, lásd meg a szépet, / szemed kékjében égjen a fényed. / Lásd meg végre, hogy szeretnek / még akkor is, ha nevetnek, / hisz mosolyt te csalsz arcukra, / ismerj bennük magadra!” Dsida Jenő versét idézte Flier Éva kulturális tanácsnok október 1-jén, az idősek világnapján, a Faluházban, ahol egybegyűltek településünk „szépkorú”. „Itt az idő, hogy végre úgy éljétek, ahogyan megérdemlitek, békében és örömben” – fogalmazott. Az idősek világnapját közel harminc esztendeje ünneplik szerte a világban, így hazánkban is. Községünk ugyancsak évről évre megemlékezik faluközösségünk idősebbjeiről, idén pedig rendhagyó módon köszöntöttük a nagymamákat-nagypapákat. Angelidis Vasilis, a görög kultúra és zene nagykövete valódi balkáni hangulatot varázsolt Faluházunk színpadára, mi több, a régi görög néptánc, a Zorba, a görög című filmből Anthony Quinn feledhetetlen alakításának köszönhetően ismertté lett szirtaki alaplépéseit is megtanította a vállalkozó kedvűeknek. Zenei csemegéit balkáni filmekből merítette – felhangzott többek közt az 1960-as Vasárnap soha című görög-amerikai romantikus vígjáték kedvelt slágere is, nyugdíjasaink pedig rögvést bekapcsolódta a dalolászásba-táncolgatásba, s a görögök világában tett kalandozást követően az állófogadás keretében meg is kezdődött az estig tartó cseverészésük.

Arad, a magyar Golgota

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

Kossuth Lajos 1890-ben mondott szavai alighanem a legkifejezettebben írják le azt, ami 1849. október 6-án történt: az aradi tábornokok és ezredek önként vállalták sorsukat, és az életüket adták a hazáért, az igazságért. Vértanúk lettek. Nem a föld fölött lebegő „szenteskedők”, hanem hús-vér férfiak, akiknek az áldozata mögött ott a hitük, a kereszténységük, s akiknek a mártírság példáját maga Krisztus adta. Jól tudták, hogy mi vár rájuk. A fogságban alázattal hallgatták a hamis vádakot, eltűrték a foglárók megaláztatásait. Saját szenvedésükről megelégedve szeretteikre gondoltak, üldözőiknek megbocsátottak, s felajánlották fájdalmaikat és halálukat másokért. Ők lettek hát az igazi győztesek. Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezić Károly, Láhner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westenburg Károly, Nagysándor József, Poeltenberg Ernő, Schwei-

del József, Török Ignác, Vécsey Károly – íme, az aradi tizenhárom. Nemzeti gyásznapon rájuk emlékeztek általános iskolánk tanulói a Faluházban. „Kegyelmet kérek az elítéltek!” – „Istennél a kegyelem!” – hangzott el tizenháromszor a mondat, és fiataljaink sorra idézték meg a hőseinket. „Legyőztük a halált, mert bármikor készek voltunk elviselni azt” – állt faluközösségünk előtt Damjanich alakja. „Tegnap hősök kelletttek, ma mártírok. Így parancsolja ezt hazám szolgálata” – következett Dessewffy. „Árpádok dicső szentjei, virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztus legyen a szívük és a hazáé az életük!” – elevenedtek meg Kiss Ernő utolsó szavai. „Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon, és az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom” – hallhattuk Láhner, s Lázár is: „Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke, és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.”

„Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hosszú, igaz emberré, jó katonává tett” – így Nagysándor. „Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Életem parányi súlya csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt szolgáltam” – mondja Török Ignác. S e szavakkal zárja a sort a társai kivégzését végignéző Vécsey (hogy csupán néhányukat említsük): „Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálatáért lángolt.” S következő Magyarország első alkotmányos miniszterelnöke, a Pesten kivégzett Batthyány Lajos: „Éljen a haza, rajta, vadászok!” Felhangzik a Szózat, majd közösségünk tagjai felsorakoznak a Faluház előtt álló tizenhárom kopjafánál és a kötömbemlékmű körül, hogy – az önkormányzat, a képviselőtestület, az óvoda, az iskola és a nyugdíjasklub nevében – elhelyezzék ott az emlékezés koszorúit, nem feledve: az áldozatként hullott vérből mindig új élet sarjad...

Én hiszek apámban

Az '56-os forradalom és szabadságharc ünnepe községünkben

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

„A haza örök, s nemcsak az iránt tartozunk kötelességgel, amely van, hanem az iránt is, amely lehet, s lesz” – Kossuth Lajos gondolataival kezdte faluközösségünk ötvenhatos megemlékezésére hangoló beszédét Flier Éva kulturális tanácsnok Faluházunkban az ünnepen. „Több mint hatvan éve a magyar nép, a magyar ifjúság azt mondta: elég! – fogalmazott. – A történelem során sokszor kellett már harcolnunk a szabadságért: Szent István király, a Hunyadiak, Rákóczi, 1848 és 1956 hősei – valamennyien kiálltak a szabadság ügye mellett, felemelték szavukat a hódító nagyhatalmak ellen. Ötvenhatosaink a »nagyok« nyomdokain haladtak, s bizonyították: amíg ápoljuk az elődök emlékét, addig a nemzet él. Ők a hazáért és a szabadságért mindenre készek voltak, s bár harcuk reménytelennek tűnt, mégis képesek voltak az életüket áldozni. Hiábavaló volt-e ez a harc? Nem. Noha a forradalmat leverték, az övék a bátrak dicsősége, az erkölcsi győzelem.” Az ünnepi gondolatok John F. Kennedy 1957. október 23-án, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc hőseinek odaítélt Szabadság díj New York-i átadóján mondott beszédének részletével értek véget: „E nap a bátorság, az öntudat és a győzelem napja volt. A történelem kezdete óta nincs még egy nap, mely világosabban mutatja az ember csillapíthatatlan vágyát a szabadság iránt – bármily kicsi is a siker esélye, s bármily nagy is az áldozat, amit követel.” Ez a fiatal szenátor – akit alig három évvel később a világ legnagyobb hatalmú emberévé választottak – aznap a magyar szabadságharcosok előtt tiszteltget. S ugyanezt tették faluközösségünk tagjai is: a generációink összefogásával készült ünnepi műsorban a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub, Gudics Máté és a Füttylős táncscsoport közreműködésével emlékezhettünk ötvenhatra. „Papa, mesélj nekünk!” – kérték az unokákat megformáló gyerekek, s a „nagyapa”, Oláh Jani bácsi mesélni kezdett: „Volt egy forradalom, tánc volt, nagy tánc...” S ezzel színre lépett a Füttylős, s táncosai eljárták ötvenhat Zorán klasszikusára megkomponált lépéseit. „Tizenkét éves voltam ötvenhatban...” – folytatódott a naplóreszleteket idéző „mese”, az '56-os történelem rendhagyó áttekintése. S a műsor egy másik klasszikus Zorán-dallal és Gudics Máté gitárjátékával s a „nagyok” emlékének továbbörökítését hirdető szavakkal ért véget: „És én hiszek, hiszek, hiszek apámban.” Faluközösségünk koszorúinak ötvenhatos emlékművünkkel való elhelyezésével zárult aztán az ünnepi megemlékezés.

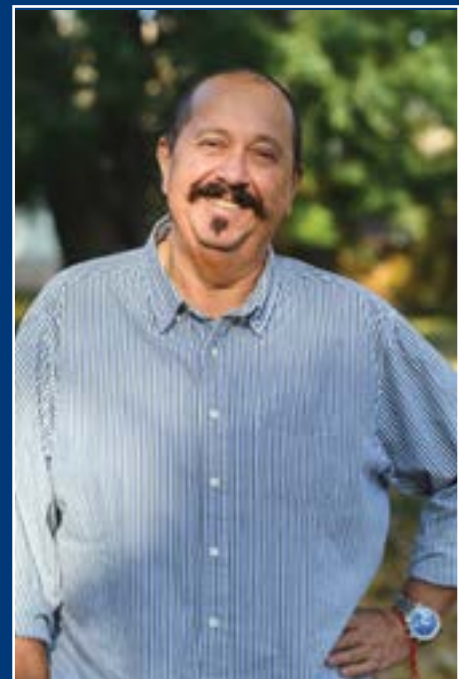
„Nem számít semmi, csak az, amit megélsz”

Találkozás a háborús övezeteket megjárt Kiss József biztonsági szakértővel

Nagy Enikő

Mozambik, Egyiptom, Bosznia-Hercegovina, Koszovó, Ukrajna – íme azon különleges rendőri-katonai missziók helyszínei, amelyeken az immár tizenöt éve Felcsúton élő Kiss József mozgalmas életpályája során békefenntartóként és tűzszünet-megfigyelőként részt vett. Tanítóból lett rendőr, majd biztonsági szakértő, s korántsem veszélytelen küldetése alkalmával bejárta szinte az egész világot. Kínából tért haza nemrég, s lapunk olvasóinak nem csupán nem mindennapi kalandjairól mesélt, de arról is: mi az, amit a háborús övezetekben látottak magáról az életről tanítottak neki.

Fotó: Döme László

Tanító – taxis – rendőr

„Mindig jogász szerettem volna lenni, ám az élet úgy hozta, hogy tanítóképzőbe mentem, s valósággal beleszerettem a tanításba – fog bele történetébe Kiss József. – Közel fél évtizedig tanítottam, s aztán a jobb kereset miatt beálltam taxizni. Akkoriban fogalmazódott meg bennem a gondolat: szeretném, ha az életem sokkal inkább az emberek szolgálatában telne, s a kilencvenes évek elején, harmincöt évesen elhatároztam, hogy megvalósítom legnagyobb gyermekkori álmomat, elmentem hát rendőrné. A XIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnüldözési Osztályán nyomozóként kezdtem a pályámat, s néhány évvel később átkerültem a Budapesti Rendőr-főkapitányság Család-, Gyermek- és Ifjúságvédelmi Osztályára, ahol elsősorban fiatalok prostitúáltakkal, illetve a velük kapcsolatos bűncselekmények felderítésével foglalkoztam. Ezután a BRFK Bűnmegelőzési Osztálya következett, ahol többek közt a kábítószer-kereskedelem felszámolásán dolgoztam.”

Mozambik, az első misszió

Több mint húszéves rendőri szolgálata során József speciális nemzetközi missziókban is részt vett. Ezek első állomása a Délkelet-Afrikában található Mozambik volt. Az egykori portugál gyarmat tízéves harc után 1975-ben nyerte el függetlenségét, ám az azt követő éveket benső pártharcok sora, sokszor nyílt polgárháború jellemezte, amelynek során több mint egymillióan veszítették életüket s még többen lettek földönfutóvá. A szocialista és a nemzeti erők közötti fegyveres konfliktus 1992-ben megegyezéshez vezetett, s a demokratikus parlamenti választások előkészítésére 1994-ben az ENSZ békefenntartó missziót indított a térségben. Ennek keretében József közel egy évre rendőri megfigyelőként érkezett Nacala városába. „Először itt tapasztaltam meg azt, hogy bár szegénységben élnek az emberek, boldogok, képesek megtalálni a szörnyűségek közepette is azt, aminek örülhetnek” – mondja.

Szolgálat az egyiptomi–izraeli határon

1995-ben Mozambik után József számára Egyiptom következett, ahol 1982 óta működik az MFO, vagyis a Többnemzeti Erők és Megfigyelők missziója. Az Izrael és Egyiptom közötti 1979-es békeszerződésben rögzítették a Sínai-félsziget egyiptomi fennhatóság alá kerülését. Izrael három évvel később fejezte be csapatainak kivonását a térségből, s az MFO megkezdte máig tartó szolgálatát. Ausztrália, Kolumbia, a Fidzsi-szigetek, Franciaország, Nagy-Britannia, Olaszország, Hollandia, Új-Zéland, Norvégia, az Egyesült Államok és Uruguay kontingensei alkották a misszió katonai erejét, s 1995-ben Hollandiát váltotta Magyarország – József ugyancsak közel egy évig úgynevezett military police officerként volt jelen a háború sújtotta területen.

Következő állomás: Bosznia-Hercegovina

Néhány évnyi hazai rendőri szolgálat után 1998-ban egy évre az ENSZ Bosznia-Hercegovinába vezetett missziójának csapatához csatlakozott. A szétesőben lévő Jugoszlávia legsúlyosabb válsága a szerbek, a horvátok és a bosnyákok lakta délkelet-európai országban alakult ki. Az ellentétek kezelhetetlenné váltak, s kitört Európa II. világháború utáni legsúlyosabb fegyveres konfliktusa. A szerbek 1995-ben nyolcezer bosnyák civilt mészároltak le, s aztán aknátámadást hajtottak végre Sarajevó piacterén – mindez cselekvésre készítette a nemzetközi közösséget. A NATO légitámadásokat mért a szerbekre, akik komoly veszteségeket szenvedtek el, így elfogadták az ENSZ feltételeit, és a több mint százezer életet követelő háborút a párizsi szerződés zárta le. „Az egyezmény megvalósulását elsősorban az ENSZ biztosította – emlékszik vissza József. – Missziójának részeként létrejött az ENSZ rendőri alakulata, az IPTF, amelynek színeiben a segélyezésen vagy épp az aknamentesítésen túl boszniai rendőröket képeztünk ki az európai sztenderdre.”

József mint military police officer a Sínai-félszigeten

Az első misszió helyszíne: Mozambik

Göncz Árpád volt köztársasági elnök kitünteti az egyiptomi–izraeli határon szolgálókat

József az ENSZ békefenntartójaként

Koszovó és az EBESZ-misszió

József 2000-ben vonult aztán vissza az aktív rendőri szolgálattól, s lett a Kereskedelmi és Hitelbank Zrt. humánbiztonsági főbiztosa: „Amellett, hogy a banki dolgozók által elkövetett bűncselekmények felderítésével foglalkoztam, vagyis nyomozómunkát végeztem, oktattam is a bank munkatársait, többek között arra, hogy miként ismerhetik fel a pénzmosás jelenségét, hogyan előzhetik meg a terrorcselekményeket, vagy épp miként viselkedjenek bankrablás közben.” Ám alig egy esztendő múlva Józsefet újabb nemzetközi misszió csábította. Ennek célpontja 2001-ben Koszovó volt. Az egykori jugoszláv elnök, Tito halála után kirobbant nemzetiségi ellentétek egy évtizeddel később polgárháborúhoz, Jugoszlávia széteséséhez vezettek. A koszovói albánok egyre erőteljesebben küzdöttek függetlenségükért, létrejött az UCK, a Koszovói Felszabadítási Hadsereg, mire válaszul Milošević elnök még erőteljesebb támadásokba kezdett, amelyek már komoly nemzetközi visszhangot váltottak ki. Miután a béketárgyalások kudarcot vallottak, a NATO 1999 márciusában megkezdte a terület bombázását. A jugoszláv csapatok kivonulása után – az UNMIK misszió keretében – az ENSZ Koszovót felügyelete alá helyezte. Ekkor érkezett József a térségbe, s az EBESZ biztonsági szervezetet küldöttjeként társaival rendőrakadémiát alapított, s civileket képzett ki rendőrré.

A kelet-ukrajnai háború idején

Hazatérve 2002-ben megalapította a ma is működő Kiss Biztonságtechnikai, Információs és Oktató Kft.-t, amelynek profiljába elsősorban a pénzügyi alkalmazottak képzése tartozik bele – cél: az úgynevezett intellektuális bűncselekmények megelőzése és felismerése. 2014-ben aztán újabb misszióba hívták Józsefet, meghozta ezúttal Luhanszk városába, Ukrajnába. Az orosz–ukrán konfliktus 2014-ben robbant ki, miután Oroszország megszállta és elcsatolta a Krím-félszigetet. Kelet-Ukrajnában háborússá fajult a helyzet, ahogy az oroszok által támogatott szeparatista erők összecsaptak az ukrán kormánycsapatokkal. Ekkor

indította speciális misszióját az EBESZ a térségbe, ahol József egy évig tűzszünet-megfigyelőként szolgált. „Naponta nagyjából száz esetet vizsgáltunk ki, egy német társammal járőröztem nap mint nap, s mikor hazatértem, egy amerikai társam lépett a helyembe, de nem sokkal később ráfűtöttek egy aknára – meséli József. – Megdöbbentett az eset, hiszen az amerikai, aki az életét vesztette, akár én is lehettem volna. Alighanem a Jóisten vezérelt haza.”

Mi az élet értelme?

József idehaza aztán néhány évig a Malév Zrt. biztonsági tanácsadójaként dolgozott, ennek köszönhetően valóban bejárta a világot, s komoly bűnmegelőzési nemzetközi tapasztalatra tett szert. Legutóbbi küldetésére nemrég került sor: fél évig mint biztonsági szakértő Magyarország pekíngi nagykövetségén teljesített szolgálatot. „Ez az időszak is rendkívül tanulságos volt – mondja –, a kínaiak ugyanis nagyon szolgálatkészek, hatékonyak és boldogok, van hát mit tanulnunk tőlük. Évekkel ezelőtt végigjártam az El Caminót. Voltaképp akkor fogalmaztam meg, hogy mi az élet értelme, s mi kell a boldogsághoz. Úgy hiszem, nem az a fontos, hogy milyen házad és kocsid van, mi mindent halmoztál fel, hanem az, hogy mit tapasztaltál az életben, s mit tettél másokért. Nem számít semmi, csak az, amit megélsz.”

„Mi történik velem?”

A kozmetikus válaszol a kamaszkor küszöbére érő fiatalok kérdéseire

Nagy Enikő
Fotó: Varga Ildikó

Rendhagyó, gyermekszemmel első látásra kissé talán kényes, ugyanakkor nagyon is lényeges témákat feszegető előadást hallhattak az Endresz György Általános Iskola tanulói október 21-én, a Faluházban. Tárnokiné Horváth Edina kozmetikus a kamaszkor beköszöntével a tinédzserek testében megkezdődő változásokról, az arc- és testápolás fontosságáról beszélt fiataljainknak. Először a bőrünk változásairól, a mitesszerek és a pattanások megjelenéséről esett szó, így arról is: hogyan épül fel, milyen rétegekből áll, s miként újul meg időről időre a bőr. „Minden nap alaposan mossátok le az arcotokat,

használhattok arctisztító tonikot, micellás vizet, s hetente egyszer érdemes leradírozni a bőrtöket, így a védőrétege könnyebben újulhat meg” – javasolta a szakember, aki „boszorkánykonyhájából” egy valóságos csodaszer hozzávalóit és elkészítésének módját is megosztotta a fiatalokkal: egy teáskanál méz, fél teáskanál meleg víz és egy teáskanál cukor – mindezeket összekeverve remek bőrradírt kapunk. Az arcápolás házi praktikáinak megismerése után iskolásaink interaktív játék keretében ismerkedhettek meg bőrünk különleges működésével és a pattanások kialakulásának folyamatával, s alapszabály-

ként megtanulták: a pattanást nem szabad nyomkodni, problémás bőr esetén helyesebb szakember tanácsát kérni, s a bőrtípusunknak megfelelő kezelést választani. Ezután a kamaszkor újabb velejárójáról, a szőrzetünk kialakulásáról és a különféle szőrtelenítési módszerek előnyeiről és hátrányairól volt szó, majd pedig a verejtékezés, a napi tisztálkodás fontosságának s a dezodoráló szerek használatának kérdésköre került terítékre. Búcsúzóul a kozmetikus fiataljainkat nem csupán tanácsaival, de a maga készítette arctisztító tonikkal és bőrradírral is megajándékozta.

„Szabadon eresztve”

Arcok, mozdulatok, pillanatok a szüreti felvonulásból

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

„Közöszirre tétetik, hogy ma este újból leszen szabadon eresztve a szüreti mulatság – hirdeti egy jóvágású fiatalember, amint annak idején a közfigyelemre érdemes tudnivalókat a kisbíró kidobolta. – Felejtsünk bút, gondot, átkot! Ifjak, szép leányok, kezdjétek a táncot!” S felhívásának elsőszóra eleget téve az ifjak és szép leányok már kezdik is a táncot. Először a legkisebbek járnak körtáncukat, majd a nagyobbak már párban ropják, következnek aztán a „legnagyobbak”, a Fűtyölös táncsoprot táncos lábú. Október 12-én, kora délután, őszi napsütésben tartott szüreti felvonulást közösségünkben az Endresz György Általános Iskola közössége. Magyar népdalokat énekelve, kukoricacsuhával díszített lovas kocsikról csüngve-íntegve járnak a falut, s itt-ott – jelesen a Faluháznál, Erzsébet mama előtt a Kossuth utcában, a Dudás köz és a Rákóczi utca sarkánál, a Tamásy–Margalit-kúria udvarán vagy éppen a Szári utca végén – megállva népi táncsal csalogatják az esti bálba a falu apraja-nagyját. A jó szomszédok maguk készíttet kalácsal, szörppel kínálják a fiatalokat az egyes állomásokról, a táncra perdülőket kísérő cigánylányok és cigányasszonyok pedig befőttesüvegekkel a kezükben lépnek oda a néphez, hogy egy kis aprót gyűjtsenek az iskola közösségének. „Ha nem adsz, kormolok!” – máris ott terem egy huncut kisfiú, arca csupa korom, s emeli magasba ugyancsak kormos kiskezét. A régi szüret hagyománya elevenedik meg ezen az őszi napon. Hajdanán az aranyifjúság vonult fel falunkban a termést ünnepeve. A felvonulást ezúttal is bál követi: a helyi gyerekek mellett fellépnek a környékbéli néptáncgyűttek, valamint a világon kétségkívül egyedülálló, Magyar Örökség Díjjal kitüntetett 100 Tagú Cigányzenekar egyes tagjai. S ahogyan a hagyomány tartja, faluközösségünk a szüretet idén is táncszállal zárja.

Őszi séta az arborétumban

Elemőzsiás batyujaikkal a hátukon, fonott kosárkaikkal a kezükben indultak el arborétumi felfedezőújtjukra óvodásaink, hogy az erdő éléskamrájából bogyókat, leveleket, terméseket – igazi őszi kincseket gyűjtsenek. Képriortunkban most mi is velük tarthatunk!

A legjobbak között

Jó minősítést kapott a Kastély Óvoda és Bölcsőde konyhája

Nagy Enikő
Fotó: Döme László Balázs

Bölcsődénkel együtt az új „Kastély-konyha” is megkezdte működését az esztendő elején, és nemrégiben sor került a konyha Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal általi minősítésére is. A Nébih 2015 októberében az úgynevezett Minőségvezérelt Közétkeztetés Program keretében – először tesztüzemben, majd élesben – kezdte el a közétkeztetési főzőkonyhák, 2016 szeptemberétől a tálaló- és melegítőkonyhák élelmiszerbiztonsági és élelmiszerminőségi szempontok szerinti minősítését. Az Éltv. 23. § (5) bekezdése szerint ugyanis a közétkeztetés kizárólag olyan létesítményből végezhető, melyet az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv az élelmiszer-higiéniai, élelmiszer-biztonsági és élelmiszer-minőségi szempontok értékelése alapján minősített. A helyszíni szemlékre épülő minősítés során vizsgálják a termékeket, az élelmiszereket, az ételeket, magát a tevékenységet, a létesítményt, a minőséget és az élelmiszerbiztonságot garantáló dokumentumokat, a folyamatok s az önellenőrzés rendszerét, megbízhatóságát, illetve a jogszabályoknak való megfelelést. Az értékelés 1-től 5-ig terjedő „osztályozással” zajlik, a megszerezhető pontok százalékos arányában. A minősítés legfőbb célja, hogy fejlesztő, javításra ösztönző legyen.

Új konyáról lévén szó a Kastély Óvoda és Bölcsőde nemrégiben megépült főzőkonyhája is átesett a nem mellesleg igen szigorú minősítésen, s – az üzemeltetők örömeire – 87 százalékos, jó minősítést kapott. „Valóban nagyon örültünk az eredménynek, és a jövőben szeretnénk rajta javítani, átlépve a kilencven százalékot – mondja Iski Anita élelmészvezető. – Összességében megerősített bennünket a minősítés, hogy jó úton járunk, és ha így haladunk, a konyhánk csak jobb lehet.” Anita 2018 januárjában

kezdett el az óvoda konyháján dolgozni, és 2019 szeptemberében nevezték ki élelmészvezetőnek. „Szeretem a munkámat, mert bár korábban a kereskedelembe dolgoztam, mindig is érdekelt az egészséges életmód, a táplálkozástudomány, s mivel a harmadik gyermekemmel való várandósságom alatt cukorbeteg lettem, különösen odafigyelek arra, hogy mit eszem. Így nem csupán odahaza, de itt is arra törekszem, hogy a gyerekek étrendje az egészséges táplálkozás kívánalmainak megfelelően. Az újonnan épült és új berendezésekkel felszerelt konyha lehetőséget ad erre. Igyekszünk a házas ízeket megtartva egészségesen főzni, odafigyelünk a só és a cukor használatára, újszerűen fűszerezzük az ételeinket, bevezettük a párolást, egyre több friss zöldséget iktatunk be a napi menübe. Hatan dolgozunk a konyhán; mintegy háromszáz személyre – a bölcsőde, az óvoda és az általános iskola részére – főzünk naponta. Közülük a legkisebbek táplálkozására különösen nagy figyelmet kell szentelnünk, ugyanakkor ők azok, akik talán a leginkább nyitottak az új ízekre, s mondjuk, nem hiányolják a túrók tésztáról a cukrot... Az új elektronikus élelmész program, amely útmutatást ad az étlap helyes összeállításában, ugyancsak nagy segítségünkre van – ahogyan Margitka is, aki több mint harminc évig volt az elődöm, s akitől megtanultam a szakma csínját-bínját, akit még ma is megkereshetek, ha bármiféle kérdésem van.”

Közlemény

2019. október 13. napján Felcsútt választott: a következő ötéves önkormányzati ciklus polgármestere és képviselői folytatják a munkát.

Felcsúton két szavazóköri fogadta a választókat október 13-án reggel hattól este hétig. A szavazás rendben lezajlott: zavaró körülmény, rendkívüli esemény a nap folyamán nem volt.

A Felcsúton nyilvántartásba vett 1527 fő választópolgár közül szavazóként megjelent 678 fő, ezzel a részvételi arány 44,4 % mértékű volt.

Az egyedüliként induló polgármesterjelölt, Mészáros László 616 érvényes szavazattal lett a megválasztott polgármester.

Az önkormányzati képviselőjelöltek a szavazatok sorrendjében az alábbi szavazatokat kapták:

Szabó Péter	541 szavazat
Mészáros János	537 szavazat
Flier Jánosné	523 szavazat
Vigh Andrásné	520 szavazat
Spindler József	503 szavazat
Flier Éva	491 szavazat

Valamennyi megválasztott képviselő és Mészáros László polgármester a Fidesz–KDNP jelölőszervezetek jelöltjeként került megválasztásra.

A megyei önkormányzati képviselő-választás települési részeredménye az alábbiak szerint alakult:

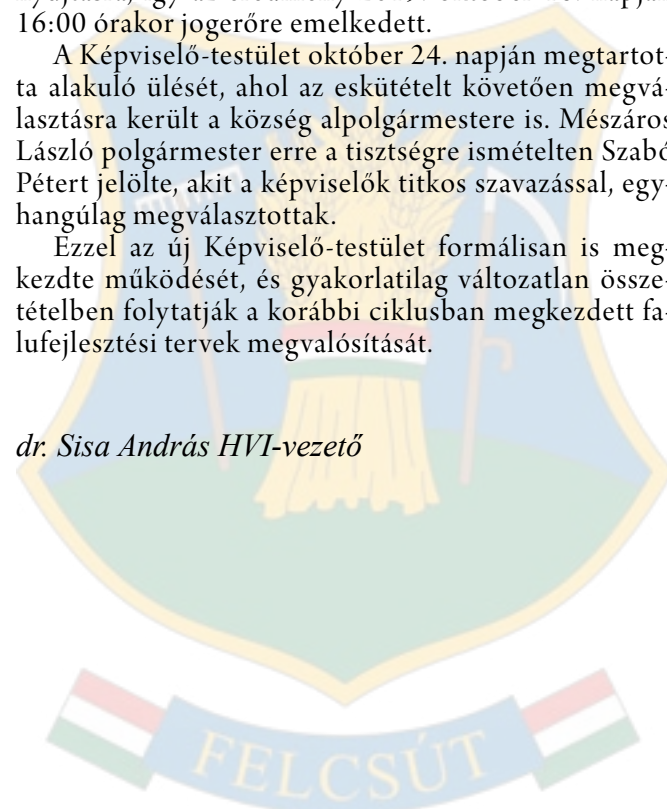
Fidesz–KDNP	551 szavazat
DK	30 szavazat
MSZP	8 szavazat
Momentum	58 szavazat
Mi Hazánk Mozgalom	13 szavazat
VÁLASZ–Független Civiliek	9 szavazat

A választás eredményével kapcsolatban jogorvoslati kérelem a jogvesztő határidőn belül nem került benyújtásra, így az eredmény 2019. október 16. napján 16:00 órakor jogerőre emelkedett.

A Képviselő-testület október 24. napján megtartotta alakuló ülését, ahol az eskütételt követően megválasztásra került a község alpolgármestere is. Mészáros László polgármester erre a tisztségre ismételt Szabó Pétert jelölte, akit a képviselők titkos szavazással, egyhangúlag megválasztottak.

Ezzel az új Képviselő-testület formálisan is megkezdte működését, és gyakorlatilag változatlan összetételben folytatják a korábbi ciklusban megkezdett felfejlesztési tervek megvalósítását.

dr. Sisa András HVI-vezető

Vál-Völgyi
Fiatalokért Alapítvány

Jól tanulni igenis menő!

A 2019/2020-as tanévben a kiemelkedő tanulmányi eredményű felső tagozatos és középiskolás tanulóknak újra lehetőségük lesz pályázni ösztöndíjrendszerű támogatásra.

További információk elérhetőségeinken:

/VVFAlapitvany
 info@vffa.hu
 www.vffa.hu
 +36-30/999-9279

„A művészetben egyesültünk”

Látogatás képtárunkban és Kokas Ignác alkotói világában a művész feleségének kalauzolásával

Nagy Enikő, fotó: Varga Ildikó

Meghatódva szemléli a képtárunk falain függő alkotásokat, férje keze munkáit, amelyek nemrég még otthonát díszítették. Odalép az egyik képhez, aztán a másikhoz, s mindegyikről elmesél valamit, amit talán egyedül csak ő tud. Meséi közepette megelevenedik az alkotó, felsejlenek művészetének titkai, s kirajzolódnak a művészfeleség lelkének finom vonalai. Kokas Ignác alkotásai között a festőművész özvegye, Kósa Judit kalauzol.

„Kinek fogsz te kellene? – fordultam reggelente a férjem akvarellező kispadjához, amely évekig a hálószobámban, az ágyam mellett ácsorgott. S egyszer csak megkeresett A Felcsúti Utánpótlás Neveléséért Alapítvány, hogy szeretné felvásárolni Kokas hagyatékának darabjait. S én azt mondtam: ha együtt marad minden, boldogan odaadom – meséli a szeptember végén megnyílt felcsúti képtár alkotásai között barangolva Kósa Ignác felesége, Kósa Judit. – Nagy öröm hát itt látni a férjem munkáit.” A képcsarnok aajtáján belépve az összemázolt kispad fogad, rajta az alkotás lelkéi, ecsetek, festékek – mintha csak épp egy pillanatra hagyta volna félbe a művész az alkotómunkát. Jobbra a nagyterem, telis-teli Kokas-festményekkel, balra a kisterem, rajzokkal, skiccekkal, díjakkal, elismerésekkel. Körbejárjuk a képeket. „Ez alatt tizenöt kép van – árulja el Judit, miközben az Ami az égből leszakadt című olajfestményt szemléljük. – Mindig az igazi képet akarta megfesteni, ezért addig festette, amíg tökéletes nem lett. Amikor festett, nem nézhetett senki sem, olyankor nem mehetett be hozzá senki. Mint egy földműves, aki nap mint nap kimegy a földre, ő is minden nap odaállt az állvány elé, még akkor is, ha éppen nem úgy ment a festés. A magának megszabott munkaidő utolsó percéig dolgozott, és aztán este megmutatta, aznap mire jutott. Ha sikerült megfestenie, amit szeretett volna, azt mondta: nem én festettem, a kezem sült el. Mindig megbeszéltük a munkáit. Bennünket a művészete kapcsolt össze.”

Elérkezünk az Indulás című képhez, Judit kedvencéhez. Szent Kristóf alakja és története van belefestve. A III. század szentje – hatalmas erejét az emberek szolgálatába állítva – sorra vitte át a zarándokokat a rendkívül erős sodrású folyón, míg nem egy gyermek kérte a segítségét. A kicsi könnyű tehernek tűnt a hatalmas vállak számára, ám a folyó közepe felé tartva a teher mind nehezebb lett. Csaknem elmerült a súlya alatt, minden erejét össze kellett szednie, hogy átérjen a túlpartra. S ott a gyermek ezt mondta: „Ami a válladat nyomta, több volt, mint az egész világ. A teremtd volt az, akit áthoztál.” Ekkor Kristóf megértette a keresztség misztériumát. Az ember akarva-akaratlanul belefeledkezik a szent legendáját egészen sajátosan vászonra vitt festménybe. Közben Judit a művészfeleség életéről mesél: „Gyötrelmes és gyönyörű egyszerre. Sohasem egyszerű elfogadni egy zseniális ember természetét. Negyvenöt év van mögöttünk, volt benne lent is, fent is, ám visszanézve csak a szép jön elő, s most értek meg egy csomó nehéz

pillanatot. Megtörtént, hogy találtam egy cetlit, amelyre azt írta: nem rád haragszom, de most el kell mennem. Válba jött, hogy alkotasson.” Kokas Ignác és Kósa Judit az 1960 és 1998 között a fővárosi Andrassy út 112. szám alatt működött Fialat Művészek Klubjában ismerkedtek meg. „Általában elmentem mellette, ám egyszer megengedtem, hogy hazakísérjen – emlékszik Judit. – Sétáltunk a Váci útig, ahol laktam, és közben a gyermekkoráról, az álmairól mesélt, de valami csodálatosan. Mondtam, hogy ezt meg kell festeni. Rendben, ha megrajzolod – mondta ő. Így kezdődött el minden. Amikor kérdeztem, mit kér születésnapjára, mindig azt mondta, egy életen át: rajzot. Macskakaparások voltak azok a rajzok. Ha láttam volna, ő hogyan rajzol, soha nem macskakaparást adtam volna neki, de csupán halála után kerültek elő a rajzai. Ám azt mondta, gondolatébresztők voltak számára a skicceim. Kokas és én a művészetben egyesültünk.”

Számomra a szünni nem akaró, minden öröm forrása a szülőföldem, Vál község és annak környéke volt. Minden évben, amikor beköszöntött a tavasz, nekem is, mint a költözőmadaraknak, odahagyva pesti lakásomat, műtermemet, vissza kellett térnem a szülőházamba. Ott aztán hátamon a Nap bélyegével meg egy tarisznyával elindultam csavarogni. Ez a mehetnék fiatalabb koromban két hónapig is tartott. Ha kedvem támadt, letérdepeltem a csupasz földre vagy a zöld gyepré, és vízfestékkel papírra kis képeket festettem. Nem a kinti piktorokdás volt a lényeg, hanem az, amit a tavaszi ég alatt megéltem, láttam, hallottam. Mindezeket elmesélni is lehetetlen, hát még megfesteni.

Kokas Ignác életútja és gondolatai „A szülőföld tudatos akarata készített elő”

Kokas Ignác 1926-ban született a Fejér megyei Válon. Gyermekéveit a Váli-völgyben töltötte, s felnőttként is gyakran visszajárt ide – kompozíciói rendre szülőföldjének motívumaiból indultak ki, s innen van különleges természetszeretete. „Együtt mászkáltam a bogarakkal, azonosultam a természettel, nagyon kicsi koromban, nem tudom, hogy alakult, kölcsönösen létrejött egy kötelék, amit közösen fontunk.” Apja asztalosmester volt, ő maga szintén asztalosnak készült, ám mivel balkezes volt, a szerszámok pedig a jobb kézre valók, nem lehetett az. „Nem tudtam, minek készülök, csak azt tudtam, nem szabad elkötelezni magam, várni kell, valaminek történnie kell, tudtam, hogy a sors valamit akar velem.” A pápai tanítóképzőbe, majd rajztanára javaslatára – s barátja, a költővé lett Nagy László hatására – a budapesti Képzőművészeti Főiskolára ment, ahol Bernáth Aurél és Kmetty János tanítványa volt. Diplomamunkája 1952-ben Az asztalos című kép volt, amelyet édesapjáról mintázott, meg is vásárolta a Magyar Nemzeti Galéria. 1968-ban önálló anyaggal szerepelt a velencei Biennálén, s 1969-ben a Műcsarnokban gyűjteményes kiállításon mutatkozott be. A '60-as évek elején kezdte el festeni „zöld képeit”, 1969-től minden évben néhány hónapot szülőföldje mellett, a Ginja-pusztán töltött, s megkezdődött művészetének legfontosabb szakasza, a Ginja-korszak. „És a bennem felgyülemlett érzéseket, amelyek a szülőföldemhez kapcsolódtak vissza, zsákból szedegtettem ki, s megfestettem. Maguktól jöttek, egymás után születtek a képek.” 1973 és 1986 között tanított a főiskolán, 1956-ban és 1966-ban Munkácsy Mihály-díjat, 1971-ben érdemes művész, 1978-ban kiváló művész címet kapott. 1983-ban Kossuth-díjjal tüntették ki. 1997-ben megkapta a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének díját, majd 2008-ban a nagydíjat, 2004-ben a Prima-díjat, 2005-ben a Tancsics Mihály-alapítvány életműdíját, 2006-ban a Hazám-díjat. 1992-ben a Magyar Művészeti Akadémia tagjává választották. 2006-ban, 80. születésnapján műveiből a Műcsarnokban gyűjteményes kiállítást rendeztek. „A képzőművészetben nem a szó a perdöntő, hanem a mű, ami megszületett. A képen vagyok leginkább jelen, ott vagyok látható. Az aroom, a nevem nem érdekes. Amit csináltam, ott lehet velem igazán találkozni.” Kokas Ignác 2009. november 11-én halt meg Válon. „Végsőemre egyre erősebbé válik bennem az a bizonyosság, hogy engem a szülőföld tudatos akarata készített elő és küldött a napvilágra.”

Fotó: today.com

Felkészülés a teletetésre

Oláhné Bubik Katalin (Kertészeti Áruda)

Az egész évben szabadban tartott növényeink telettésének ideje lassan elérkezik. A kedvenceinknek, akárcsak az embereknek, fel kell készülniük a télre. Az egész szezonban gyönyörködtünk bennük, ezért próbáljuk átmenteni a szépségüket jövőre is. Amennyiben elvégezzük a szükséges előkészületeket, növényeink a következő évben is csodálatos virágözönnel hálálják meg gondosságunkat.

A telettető helyet gondosan vizsgáljuk meg a kiválasztás előtt. Lehetőleg páras, világos legyen, állandó hőmérsékleten mintegy 4-10 Celsius-fok között. Kerüljük a huzatos, „ajtónyitogató” helyiségeket.

A növényeinket a betegségektől mentesíteni kell. Az egész éves vegyszeres védelmet úgy kell időzíteni, hogy a telettés előtt semmiképpen nem lehet fertőzött a növény. Amennyiben gombás, illetve rovarfertőzést észlelünk, a telettető helyiségbe nem vihetjük be, csak megfelelő védelem hatásmechanizmusa után (vö. felszívódó permetezés). A telettés egyik fontos feltétele a kiszáradt, elvirágzott terméstorzók, virágmaradványok, ágak eltávolítása. A metszést folyamatosan fertőtlenített (tízszázalékos ecetes oldat) éles ollóval bátran végezzük el. Ha kimaradt, a késő nyári alakító metszést,

visszavágást lehetőleg közvetlenül a telettés előtt már ne végezzük el, mert például a leander felnyurgult, erőtlen, világoszöld hajtásokat hoz tavaszig.

A telettés során a nyugalmi állapotba került növényeket 10-12 naponta kevés vízzel öntözzük. Tápoldatot vagy bármiféle „tápozást” telettés alatt tilos alkalmazni. Természetes folyamat ilyenkor a levélhullás és az apró hajtások megjelenése. Ha nem életszerű elváltozást észlelünk a növényeken, azonnal távolítsuk el őket lehetőség szerint a helyiségből is, mivel a többi növényt megfertőzhetik. Kerüljük az idegen, ismeretlen előéletű növények szívességből telettését, mert lehetőséget adunk a kártevők megjelenésének. Nagy kaspós növényeinknél a kimaradt talajfertőtlenítést – öntözővízbe keverve az oldatot – elvégezhetjük. Ha a telettető helyiségben az állandó „jó” illatot felváltja a dohos, áporodott szag, valószínűleg több vizet használunk a kelleténél.

A zord téli fagyban is kis zöld szigetet alakíthatunk ki növényeinkből, a velük való foglalatzkodás, bár folyamatos elfoglaltságot jelent, pihentető, s a kert, a virágokat szerető emberek lelki kétségkívül megérinti növényeik szépsége, növekedése. A tavasz a megújulás évszaka, virágaink elkövetkező pompái gondos kezünk munkájának eredményei is.

Kertész Róbert vegán Ironman rovata

Zöldborsókrémes tortilla

Ezúttal egy – a hot dog vagy a hamburger mellett –, a „junk food” kategóriájába sorolt finomságot hozott lapunk olvasóinak Ironmanünk, de persze a tőle megszokott egészséges, teljes egészében növényi alapú verzióban. Általa felkért e havi konyhaművésznök egyik nagy kedvencünk összeállításának vegán módját mutatja most meg nekünk, mert hát ki mondta, hogy nem lehet elkészíteni bármit egészségesen, táplálón, laktatóan, na és persze ízletesen, igen, akár a street foodos tortilláját is?

Hozzávalók (4 db 18 cm-es tortillához):

125 g Szafi Free csökkentett szénhidráttartalmú gluténmentes bagett-/zsemlelisztkeverék
2 g só
10 g frissen facsart citromlé
185 g víz

Hozzávalók a babpogácsához (4 személyre):

1 konzerv bio fekete bab
bio ketchup (cukormentes)
bio mustár (cukormentes)
zabpehely
fűszerek (füstölt paprika, majoránna, fekete bors, só, illetve bármi, amit szeretünk)

Elkészítés:

Keverjük össze a hozzávalókat kézi turmixgéppel, formázunk lapos pogácsákat a masszából, s egy tapadásmentes serpenyőben olaj nélkül süssük ki, majd csíkozzuk fel őket, hogy beletehessük a pogácsadarabokat a tortillába.

Töltelék a tortillába – házi zöldborsókrém (hozzávalók):

egy üveg zöldborsó
fokhagymagranulátum
só, bors
agavé vagy datolyaszirup
növényi tej

Elkészítés:

Tegyünk bele minden hozzávalót egy robotgépbe, s turmixoljuk őket krémesre.

Füstölt szósz (hozzávalók):

1 doboz szója-/kókuszjoghurt
folyékony füst
só, bors
fokhagyma kinyomva
kapor

Elkészítés:

Keverjük össze a hozzávalókat.

A tortilla elkészítése:

Kenjük meg a tortillalapot zöldborsókrémmel, majd rétegesen pakoljuk bele először a salátát, a babpogácsát, a füstölt hagymát, az uborkát, a paradicsomot, az olívbogyót, illetve amit szeretünk, kenjük meg a füstölt fokhagymás szósszal, majd adjunk hozzá egy kis ketchupot és mustárt, a tetejére pedig szórjunk egy kis sörélesztőpelyhet. Csavarjuk fel óvatosan a tortillát, kicsit meg is piríthatjuk mindkét oldalát, s tortillachipsszel vagy sült édesburgonyával tálalhatjuk.

Névjegy

Hári Richárd

„A Kék életmód program keretein belül online közösségi platformokon és életmódváltó táborokban a teljes értékű növényi táplálkozás, a sport, a jóga, a meditáció fontosságát és gyakorlati hasznát hirdetem. Mindezek igazi célja, hogy közelebb kerüljünk saját magunkhoz, s megtapasztaljuk a valódi belső békét, amit oly sokan keresnek. Így válhat az élet, az étel egészségiünkre.”

Istenkeresők

Jäger Tamás

A modern embernek már nem lesz szüksége a vallásra – húzódik át a jóslat az elmúlt kétszáz éven. Helyesebben szólva oda jutottunk, hogy nincs igényünk a szellemi és egyéb megerőltetést igénylő vallásgyakorlásra. Ha pusztán a népességi adatokat alapul véve magunk járnánk utána, hogy lakhelyünkön hány embert szólítanak meg az egyházi közösségek, az eredmény nem lenne valami felemelő. Nem árt néha félretenni a rajtunk kívül fennálló okokra mutogatást, és megvizsgálni, vajon hogyan jutottunk el idáig.

Azt gondolom, hogy a szüleinktől vagy nagyszüleinktől kapott vallásos nevelés remek alapot jelent, de nem elég ahhoz, hogy a saját felnőtt keresztény életünk kibontakozzék. Megmutathatja a hitoktató, hogy milyen érdekesek a bibliai történetek, meg is fűszerezheti történelmi vagy művészeti vonatkozásokkal a keresztény tanítást, az a gyermekben pusztán ettől még nem válik belső meggyőződésé. Ugyanígy hiába prédikál szépen a plébános úr, pusztán ettől még nem lesz valaki hívő. Az emberek szívében ugyanis nem a hitoktató és nem a plébános lakik, hanem maga az Isten Szent Lelke, aki megadja a kereső embernek a kegyelmet, hogy rátaláljon. Keresztény családok, kisközösségek, kitartóan a közösségért munkálkodók példája mutatja a közvetlen környezetünkben, mi mindent képes Isten végbevinni, ha az ember elfogadja a keresztény életre való meghívását.

Amikor megkérdem a hittanost, hogy szerinte miért nem szokott templomba járni, nagyrészt a következőket válaszolja: nem érünk rá, olyankor szoktunk vásárolni, jöttek a Cica néniék, vagy mert unalmas. A gyermek általában nem a saját meggyőződését mondja, hanem a számára legfontosabb emberek, a családjuk által megélt körülményeket. Minden ilyen válasz arra utal, hogy maga a család nem tud mit kezdeni a vallásgyakorlással.

Sokszor gondolkodom el azon, hogy amikor a hétvégén nem találunk egy szabad órát a misére, vajon az az óra mivel telik el? Hazahordtuk a heti ennivalót. Pont akkor lehetett főzni. Vigyázni kellett a gyerekekre (mondjuk ezt a templomban is megtehetnénk). Sokszor botlunk más akadályokba: Nem az ízlésnek megfelelő a prédikáció. Esik az eső. A szomszéd is jár, aztán milyen ember, s a többi. A rendszeres kifogások nagyjából hasonló szintűek. Úgy néz ki, hogy a háritás nagyon jól működik ezen a téren, csak nehogy szembe kelljen nézni azzal, hogy szó, ami szó, nincsen rá igényünk, hogy öntö-gessük azt a csírázó kis virágot, ami az Isten kegyelme a szívünkben, ami nem növekszik nélkülünk, de velünk együtt igen.

A keresztény hit felfedezésre váró gazdagsága sokszor a segítségünkre siethet. De vajon olvassuk-e a Bibliát? Ha olvassuk, és valami nem világos, megkérdezzük-e? Odafigyelünk-e a szertartásokra, és feltűnik-e azok gazdagsága? Tudjuk-e az alapvető hittant, vagy a gyermekünk képzetebb nálunk? Tudunk-e válaszolni a kérdéseire? Van-e egy kis keresztény társaságunk, ahol jól érezzük magunkat? Ha túl sok kérdésre „nem” a válasz, valószínűleg nem fordítunk elég időt Isten megismerésére és a lelkünk gondozására. Azt gondolom, ez a probléma a „magam módján vagyok vallásos” hozzáállással. A „magam módján” ugyanis nem jelent idő-oda-fordítást. A „magam módján” a valóságban nagyon csekély kézzel fogható eredményt hoz. Az Istenre fordított idő hiánya jól nyomon követhető a társadalom mentális, szellemi, de – megkockáztatom – általános egészségi állapotán is.

Adja Isten, hogy ha mindezt felismertük, keljünk fel, és induljunk, hiszen a kegyelmet megkaptuk, a Megváltás megtörtént. Jézus meggyógyította a bénát, de nem tudott helyette felállni és elindulni...

„Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.” (Máté 5,7)

Határtalanná táguló szeretet

Hős Csaba

Mintha nem ismerné Jézus az életet, a mindennapokat. Megannyi szép eszmét hirdet, amelynek realitása távol esik tőlünk. Irgalomból nem jutunk ötről a hatra, irgalomból nincs kenyér az asztalon, irgalomból mindenki a fejünkre nő. Vajon nem tudja Jézus, hogy ez a világ, amelyben élünk, az irgalmatlanság világa, s nekünk mégiscsak ebben kellene boldogulnunk?

Dehogynem tudja! Már csak azért is, mert az ő világa is az irgalmatlanság kora volt. Nem ismerte Jézus világa sem az irgalmat. Jézus kortársainál abszolút leszűkült az irgalom a családra, s kimaradtak belőle a kívülállók. S nem állt jobban irgalom terén a görög-római világ sem. A görög drámák világából tudjuk, hogy jaj volt ott a legyőzötteknek. Mégoly művelt egykori „influenzerek”, mint Platón, Arisztotelész vagy Seneca is azt javasolják írásaikban, hogy a gyengécskének mutakozó újszülöttekkel úgy kell bánni, mint a nem kívánt kismacskákkal. Cato azt javasolja, hogy új birtok vételekor nemcsak a használati tárgyakat kell lecserélni, hanem meg kell válni az öreg rabszolgáktól is. Ismeri Jézus ott is, itt is az irgalmatlanság korát, ezért mondja egykori és mai tanítványainak: ti legyetek irgalmasok, ahogyan a mennyei Atyátok irgalmas. Mert csak az irgalmasok a boldogok. Mit jelent ez?

Mindjárt az elején tisztázni kell, hogy az irgalom fogalma nem azonos a kegyelem fogalmával. Mert míg a kegyelem a vételre, a bűnre irányul, addig az irgalom a bűn következményeire fókuszál. Az irgalom az ember bűnéből fakadó bajt, nyomorúságot gyógyítja, segíti, orvosolja. Hogy értsük: A kegyelem az, hogy Isten megbocsátja Krisztusért, hogy pokollá tesszük gyakran az életet. Az irgalom meg az, hogy leszáll, eljön Isten a poklainkba, s mellénk áll ott. Ha egy mondatban kellene megfogalmazni, hogy mi az irgalom: az irgalom a határtalanná táguló szeretet hétköznapi istentisztelete. Boldogok az irgalmasok, de hogyan?

Egyfelől az irgalom kinyílás. Legelőször is a szem kinyílása, felnyílása. Az irgalom nyitás a problémára, a bajra, a tragédiára. Az irgalom a részvétellel való látást jelenti. Ezzel a szent belső látással kezdődik az irgalom. Nem mást kérdez Jézus, csak azt: Van-e szemed? S a szemed összeér-e a szíveddel? Van valami mély igazság abban, hogy jól csak a szívvel lát az ember. Te látsz? Mert az irgalom látás. Sőt, túllátás vallásos dogmákon, túllátás papírigazságokon, túllátás megszokásokon, túllátás berögződött és gyors ítéleteken. Az irgalom a látással kezdődik.

Másfelől az irgalom azonosulás. A szem és szív együttes látása oda vezethet, hogy az ember azonosul az irgalomra szorulóval. Empátiának is mondja ezt a pszichológia. Az Isten irgalmából élő ember azért lesz irgalmassá, mert tud empátiakusan azonosulni. Ez az az érzés, hogy „én is lehetnék az Ő helyében”. Isten rajtam, bűnösön könyörült, és irgalmával vett körül. Olyan vagyok, mint az a másik, akinek Isten szintén megbocsátotta a bűneit, de a könyörület terén már nekem kell Isten meghosszabbított kezének lennem. Olyan ő, mintha én lennék. Úgy látni a másikat, mintha magamat látnám. Úgy látni a másikat, ahogy engem lát az Isten. Ilyesmi

az irgalom. S ennek van ereje. Csak ennek van.

Harmadsorban az irgalom hordozás. Elhordozása a másik bajának, gondjának vagy bűnei következményének. Mert lehetetlen, hogy a szem és a szív kinyílása ne vezessen a karok kitéréséig. Kálvin mondja ennek a boldogmondásnak a magyarázatánál: „Azok az irgalmasok, akik nemcsak a maguk bajának elhordozására készek, hanem a másokét is magukra veszik.” Az irgalom nem érzés, nem romantikus álom, nem gondolat, hanem lehajló cselekedet. Nem leereszkedés, hanem odahajlás. De jó lenne boldog irgalommal élni a mindennapokat. Hisz az nem rokad össze a saját keresztje alatt, aki egy kicsit a másíknak is besegít az övé hordozásában.

Végül az irgalom istentisztelet. S mint ilyen: válasz. A mi irgalmasságunk nem oka és létrehozója Isten irgalmának. Nem úgy áll a helyzet, hogy ha én irgalmas tudok lenni, akkor majd velem is azzá lesz az Isten. Ez nem adok-kapok. Pont fordítva van. Az én irgalmasságom csak válasz lehet Isten határtalan irgalmára és szeretetére. Az irgalomból élő ember lesz válaszként maga is irgalmasság. Az Isten határtalan szeretetéből élő ember tudja folytatni a mindennapok poros útján is az élet istentiszteletét.

Tudta-e, hogy...

az 1958-as választást november 16-án tartották. A törvény szerint 1957 kora nyarán kellett volna rá sort keríteni, de az 1956-os forradalom utáni feszült légkör miatt ezt nem merték megtenni. A tanácsi (mai szóval önkormányzati) választást egyszerre szervezték meg az országgyűlési képviselők megválasztásával. Persze sok „választási lehetőség” nem volt, hiszen csak a Hazafias Népfront jelöltjeire lehetett szavazni. Felcsúton egy szavazókörral több volt a mostaninál, mert akkor még Óbarok pusztá (ma község) Felcsúthoz tartozott. Érdekes, hogy a Tanácsház (Polgármesteri Hivatal) akkor a Fő út 25. szám alatt működött, ma a 75. alatt, pedig az épület ugyanott állt akkor is. Így gyarapodtak a házak hatvan év alatt.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester október hónap legalább 70 esztendőit megélt születésnaposait is köszöntötte.

Mészáros Lászlóné 93, Koliger Györgyné 89, Szatmári Péter Pálné 73, Szerencsés László 72, Noll Adolfné 81, Noll Adolf 86, Andrejka Jenő György 73, Hoffmann Pál Józsefné 74, Gáspár Mária 78, Ungvölgyi Imréné 88, Papp Lajos 81, Börcs Gyula pedig 83 éves lett.

Isten hozta!

Három kisbabát hozott az őszi községünkbe.

Nagy Botond – Nagyné Fehér Dóra és Nagy Mihály kislánya – augusztus 22-én,

Lázár Kornél – Lázár Csilla és Neumann István kislánya – szeptember 22-én,

Nyul Benjamin Péter – Vizi Mónika és Nyul Attila kislánya – október 8-án született meg.

2019. DECEMBER 6-8. 10:00-18:00

VÁL-VÖLGYI MIKULÁSVONAT

VONATOZZ A MIKULÁSSAL ÉS A MANÓKKAL A VÁL-VÖLGYI KISVASÚTON!

www.valvolgyikisvasut.hu

Hirdetésméreteket

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm + 5-5 mm kifutó

R-KORD Kft.
Gépi földmunkák, teherfuvarozás, lakatosmunkák.

8086 Felcsút, Fő út 221.
info@r-kord.hu
www.r-kord.hu
Telefon: 22/594-095 Fax: 22/594-096

Hungaro Petrol Kft.

Üzemanyagok, kenőanyagok, autófelszerelések, kávé, üdítő széles választékával várja Önt **mindennap 5.30-tól 20.30-ig a felcsúti benzinkút!**
8086 Felcsút, Fő u. 220.
Tel.: 22-594-064

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Ingyenes kiszállítással 25 km-es körzetben!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

@ jotojas.hu

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojójáznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

Mészáros PUB ES PIZZERIA

Látogass el éttermünkbe vagy rendeld házhoz és élj a szolgáltatás adta előnyökkel.

Bankkártyával vagy SZÉP-kártyával fizetned rendelésed? Már nálunk is megteheted.

www.meszarospub.hu /MeszarosPub Alcsútdoboz, Szabadság út 156.

PUSKÁS SPORT HOTEL AKADÉMIA

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett. Keresse fel éttermünket is!

www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz, Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felveszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750